

підходів для належного тлумачення 3) зворотне відсилання (renvoi) і відсилання до права третьої держави (transmission); 4) конфлікт кваліфікації; 5) принципів розходження щодо колізійного регулювання правового статусу фізичних та юридичних осіб; 6) випадки застосування права конкретної держави до відносин, що повністю протікають поза території цієї держави; 7) колізії між колізійними нормами різних держав, що призводить до так званих "шкутильгаючих відносин"; 8) визнання і виконання іноземних судових рішень.

Колізійні питання повітряних перевезень в державах-членах ЄС і в Україні регулюються нормами міжнародних конвенцій: Варшавська конвенція про міжнародні повітряні перевезення 1929 р., Монреальська конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень 1999 р., оскільки в правопорядку ЄС немає спеціального акту і застосовуються норми міжнародних договорів. Щодо окремих питань повітряних перевезень існують внутрішні акти ЄС, які мають бути відображені у законодавстві України. Зокрема, щодо затвердження правил повітряних перевезень пасажирів і багажу [2].

Таким чином, у сфері міжнародного приватного права гармонізації та уніфікації мають здійснюватись, з одного боку, в напрямку узгодження колізійних норм, а з іншого боку – в напрямку розширення прямого уніфікованого (матеріально-правового) регулювання відносин з іноземним елементом. Результат цих процесів залишається одним з ключових і визначальних факторів для органічної адаптації правової системи України до права ЄС, що є необхідною передумовою для успішної євроінтеграції.

Література

1. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 18 березня 2004 року № 1629 // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2004. – № 29. – Ст.367

2. Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства інфраструктури України від 30.11.2012 р. № 735. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z2219-12>

3. Про партнерство і співробітництво [Електронний ресурс]:

Угода між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами № 237/94-ВР від 10.11.94. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>

4. Кузнєцова Н.С. Проблеми гармонізації цивільного законодавства України та країн Європи / Н. Кузнєцова // Наукові записки Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2004. – Т.4. – с. 174 -188.

5. Луць Л. Основні заходи та способи європейської правової інтеграції / Л. Луць // Право України. – 2002. – № 5. – с. 146-148

УДК 347.822.4(477)(043.2)

Просіна О. Д., Розводовська М. А.,
студентки,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Боярська З. І., к.і.н., доцент

ПРОБЛЕМА БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ У СВІТЛІ НОВОГО ПОВІТРЯНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Серед важливих завдань, які вирішує цивільна авіація, забезпечення безпеки польотів займає особливе місце. З соціальної точки зору безпека польотів зачіпає, перш за все, право на безпеку людини.

Проблема безпеки польотів, незважаючи на стрімкий науково-технічний прогрес у галузі авіаційної техніки, набула в наш час хвилюючої соціальної гостроти. Це пояснюється кількістю та характером аварій і катастроф. За 2012 рік з багатодвигунними повітряними суднами було зареєстровано 9 авіаційних подій [3, с. 8].

Питання забезпечення безпеки польотів залишалися і залишатимуться актуальними, поки експлуатуються літальні апарати самого різного призначення. Відбувається постійне вдосконалення конструкції повітряних суден, методів і способів їх експлуатації, підготовки екіпажів, безпеки повітряного руху, що постійно залишається у полі зору представників експлуатуючих підприємств і наукових установ. Дані процеси найгостріше позначають проблему браку нових способів управління процесами забезпечення без-

пеки польотів, визначення загроз та відповідних джерел небезпеки авіаперевезень, а відтак продовжуватимуть ставати все більш актуальними. Сукупність такого роду факторів дозволяє розглядати безпеку польотів на авіаційному транспорті в сучасних умовах як одну з найголовніших цілей і невід'ємну умову ефективного функціонування як всієї транспортної системи країни взагалі, так і авіаційного комплексу зокрема.

Ефективність функціонування системи забезпечення безпеки польотів на авіаційному транспорті є неможливою без її належного правового забезпечення. Аналіз поточного законодавства та практики його застосування дає змогу говорити, що, незважаючи на значну законодавчу активність в галузі правового регулювання питань забезпечення названої безпеки, правовий механізм, покликаний забезпечувати відповідний рівень безпеки польотів, не тільки має суттєві недоліки, але й не регулює значну кількість відносин щодо визначеної категорії. З цього приводу доречно звернути увагу на Повітряний кодекс України, який був прийнятий Верховною Радою України 19.05.2011 року.

Будучи основним правовим актом, що регулює діяльність користувачів повітряного простору України з метою задоволення інтересів України та її громадян і забезпечення безпеки авіації, в ньому лише передбачено розділ XI, присвячений захисту авіації від актів незаконного втручання, і взагалі проігноровано питання забезпечення безпеки польотів. Зрозуміло, що згаданий кодекс за своїм змістом є законодавчим актом непрямої дії. Багато статей, які формують організаційно-правовий механізм та забезпечують реалізацію цього закону на практиці, є відсильними і потребують цілого ряду законодавчих та підзаконних нормативних актів, що деталізують та конкретизують положення кодексу, особливо в частині забезпечення безпеки польотів. Спеціально цьому питанню присвячено Положення про систему управління безпекою польотів на авіаційному транспорті, затверджене навіть не постановою Кабінету Міністрів України, а наказом Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 25 листопада 2005 року № 895, хоча це питання з огляду на важливість заходів щодо забезпечення безпеки польотів на авіаційному транспорті має бути урегульований щонайменше у правовому акті вищого органу виконавчої влади.

Отже, логічно, щоб питання щодо безпеки польотів були закріплені та конкретизовані у спеціальному законодавчому акті – Законі України "Про безпеку польотів на авіаційному транспорті". За юридичною формою пропоную саме закон, беручи до уваги, що саме в ньому були б закріплені правові норми, які були б спрямовані на забезпечення основної мети національної транспортної політики України в авіаційній сфері – гарантування безпеки польотів на різних рівнях, захист життя пасажирів і екіпажа.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19.05.2011 р. № 3393-VI // Офіційний вісник України. – 2011. – № 46.
2. Про затвердження Положення про систему управління безпекою польотів на авіаційному транспорті [Електронний ресурс]: Наказ Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 25.11.2005 р. № 895. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1503-05>
3. Аналіз рівня безпеки польотів та виявлення потенційних факторів аварійності з цивільними повітряними суднами України у 2012 році. – К. : Державна авіаційна адміністрація, Управління незалежного розслідування авіаційних подій. – К., 2010. – С. 8.

УДК 342.22(477): 341.171(043.2)

Райнчук І. І.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ
науковий керівник: Корнєєв Ю.В., к.ю.н., доцент

АДАПТАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄС

Адаптація законодавства України до законодавства ЄС – процес приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність *acquis communautaire*. *Acquis communautaire* – правова система Європейського Союзу, яка включає акти законодавства Європейського Союзу, прийняті в рамках Європейського